O conștiință nouă pentru adevărurile rămase mute (I)

On Iulie 16, 2012

Manifestă o tendință continuă spre cunoașterea de sine, făcând din ea un pilon de sprijin pentru leadershipul tău.

Simțeam o puternică dorință de a cuprinde în mine tot ceea ce mă ispitea, știința de a identifica și de a discerne toate legile care guvernează existența omului, întreaga manifestare a desăvârșiri sale, toate elementele psihologice și emoționale care îl alcătuiesc. Eram precum un artist renascentist care încearcă să creeze un tablou al cărui compoziție este condiționată de opoziția moarte-viață disponibilă într-o singură dimensiune a unui sentiment estetic redat printr-o linie folosită ca element de separare între ceea ce este real și ceea ce este imaginar.

Cu singura mențiune că adevăratul conținut era de fapt victoria unui gând de Creator care și-a lăsat amprenta inteligenței la toate nivelurile de manifestare ale vieții, sub semnul interesului acordat unei realități cu multe controverse.

Dar exista un mare gol în interiorul micii enciclopedii a cunoașterii pe care o acumulasem. O limitare. Un obstacol. O barieră. Coborâtă înadins parcă de un dușman invizibil, de o forță care mă împiedica să percep într-un mod foarte precis lumea, viața, natura umană. În special pe mine însumi. Trebuia să o ridic în mod deliberat dacă voiam să fac un pas înainte și să obțin un oarecare progres spre desăvârșire.

Ce ascunde omul? mă întrebam cumva neliniștit, ca și cum m-aș fi îndoit de existența lui Dumnezeu, provocându-mă fățiș să-mi exprim părerea ca un om obligat să spună tot ceea ce crede.

Ascunde trecutul și viitorul? Este încă prea dureros prezentul, îmi repetam cu înverșunare, totuși esențial, căci este un element de legătură, în plină dezvoltare, pivotul central al unei întregiri perfecte și permanente.

Cu câtă meticulozitate îmi cercetam și verificam adevărurile, constatările, cu câtă scrupulozitate chibzuiam planurile "facerii", ajutat numai de generozitatea propriilor mele idei și prejudecăți !

Leadership: Trebuie să te reinventezi la un nivel superior când ai atins limita maximă de încredere într-o realitate care te obligă să cobori la nivelul a ceea ce ești?

Ştii care sunt punctele tari și slabe ale leadershipului tău? Leadershipul este punctul de legătură dintre tine și ceilalți oameni, dintre cine ești tu cu adevărat, mai întâi ca om, apoi ca profesionist, și imaginea pe care ceilalți o au despre tine. Nu ești cuprins de o vie neliniște atunci când nu-ți cunoști "piesele" care te fac să te observi mai atent?

Actrița Anca Sigartau spunea: *"Când ai atins limita, trebuie să te reinventezi la un nivel superior."* Limita este exprimată de nemulțumirea pe care o ai față de tine însuți, și care la rândul ei are un impact negativ asupra leadershipului, respectiv asupra celorlalți oameni. Este marele obstacol care îți blochează evoluția. Nu îți poți ridica leadershipul la un nivel înalt, nu poți câștiga respectul celorlalți, dacă te separă o distanță mare de optimul așteptat de tine și de ei.

Separarea Ego-ului de realitatea pe care o experimentezi prin raportarea la conceptul de relații de cauză sau cauză-efect, prin încălcarea tot mai mult a acestei "limite", este o formă de a te ascunde de tine insuti, care poate declansa depresia, căci atunci aproape fiecare percepție despre ce inseamna sa fii diferit se deformează tot mai mult.

În leadership trebuie să ții cont de faptul că adevărată valoare pe care o produci din ceea ce înseamnă să fii diferit se întoarce asupra ta atunci când relația cauză-efect pe care se construiește realitatea nu se ridică la nivelul unei drame, adică la acea parte a sensibilității de a reține semnificațiile hazardului în memorie cu rigurozitatea unei ordini de nezdruncinat.

Reinventarea vizează raportarea ta la o realitate care te îndeamnă să afli de ce e important să te uiți din puncte noi de vedere la orice există deja în tine, dar care nu este folosit.

Cunoașterea de sine este privilegiul cel mai important de care trebuie să te folosești pentru transmiterea unei imagini unitare asupra realității care te întregește prin experimentarea unor stări elevate de conștiință, precum împăcarea cu ceea ce îți este propriu sau cu acceptarea lui "acum" și "aici".

Redirecționând cursul propriilor tale concepții și idei despre cine ești într-un exercițiu de sinceritate, deschizi calea către o învățătură de excepție: "Când încerci să te ancorezi la realitatea care există doar în Dumnezeu vei trăi acea stare de pace care dă suficientă importanță acceptării adevăratului sens al vieții".

A te reinventa la un nivel superior când ai atins limita maximă de încredere într-o realitate care te obligă să cobori la nivelul a ceea ce esti, înseamnă de fapt să ai curajul să fii tu însuți prin prisma a ceea ce ești dispus să accepți de pe urma relației cauză-efect pe care nu tu o hotărăști.

Zilnic asistăm la schimbări. Realitatea de ieri nu mai este cea de azi. Şi nu va fi nici cea de mâine. Iar noi trebuie să ținem pasul cu aceste schimbări, să ne acomodăm cu ele. Un veritabil "perpetuum mobile" suntem de la naștere până la moarte, dar un perpetuum mobile care evoluează pe o spirală ascendentă.

Puterea unui gând de Creator se distinge prin configurația unică a orientării, a gândirii și esteticii pe care le declari ca fiind cele mai riguroase forme de conversație despre un subiect aparte din care se poate face un tablou foarte captivant.

O conștiință nouă pentru adevărurile rămase mute derivă din calitatea răspunsurilor pe care le dai în acea situație în care doar acceptând o convenție cu realitatea cea mai concretă ai putea să capeți încredere în ceea ce ai de învățat ca să treci la un alt nivel de percepție a ceea ce înseamnă să fii tu însuți.

Source: https://neculaifantanaru.com/o-constiinta-noua-pentru-adevarurile-ramase-mute.html